

Годишенъ
абонаментъ
прѣдплата 6 л.
БРОЙ
10 СТ.

ПОЗОРЕНЪ СТЬЛЪБЪ

Обявления
се приематъ
по споразу-
мѣние съ ре-
дакцията.

Всичко за вѣстника се адресира:
редакция в. „ПОЗОРЕНЪ СТЬЛЪБЪ“
— Плѣвень. —

СЕДМИЧЕНЪ НЕЗАВИСИМЪ ВѢСТНИКЪ.

Писма и рѣкописи не се повръ-
щатъ на изпращанитѣ.

Урежда редакционенъ комитетъ.

Адонай.

СЛѢДИЗБОРНИ РАЗМИШЛЕНИЯ.

Изборитѣ минаха и резултатитѣ имъ сж прѣдъ насъ. Правителството каза, че *то* ще даде *свободни, безъ насилия*, избори, безъ да има право да дава, тъй като конституцията му строго заповѣдва да не прави насилия. Правителството, вѣрно на старитѣ си привычки, които въ миналото го злѣ рекламираха въ страната и странство; и въ тия избори не можа да не се изкуси и употреби отдавна изпитани и сигурни срѣдства за печелене на болшинство. Ний не правимъ голѣмъ въпросъ отъ некрасивитѣ похвати, съ които *то* си служи и въ тия избори, но само едно прави на българитѣ, на добритѣ българи, тягостно, дори до болѣзненостъ, впечатление. Думата е за участието на войската въ изборитѣ. Наистина, войската трѣбва да зема участие въ изборитѣ, но тя за да не бжде въ услуга само на правителството, което я е повикало, трѣбва да работи по своя инициатива. Никога не бива да се дава войската подъ заповѣдитѣ на администрацията, която е правителственъ органъ. Войската си има свой началници и само тѣ трѣбва да командуватъ войницитѣ, но никога окр. управителъ, *окол. началникъ*, пол. приставъ, старши стражаръ и пр. административни лица. Правителствени органи. Защото могатъ да станатъ неприятни, въ послѣдствията си инциденти, съ народа и войската, когато единъ окол. началникъ командува: „какво ги гледате бе войници, на ножъ, мама имъ и пр.“ бисерни и „свободни безъ насилия“ заповѣди, отправени къмъ войницитѣ, които ако биха рѣкли да изпълнатъ такава глупава началническа заповѣдъ, не се знае що ще стане между войската и народа. На дѣцата ножъ въ ржцѣ давайте, казва народната мжд-

ростъ, ала у правителството липсваше мждростъта народна и бѣ изпратило за окол. началници, тамъ дѣто се чувствуваха слабо, „изпечени“ и глупави, съ неравновесенъ умъ, хора, които можеха да доставятъ голѣмъ материалъ за главоболие. Народа е много трѣзвенъ и правителството и органиитѣ му сж спасени безъ да спечели то повече отъ онова, което имаше по-рано. Ако правителството слѣдъ 24 XI 1913 г. имаше надѣжда да се задържи при перспектива да прави нови избори; днесъ слѣдъ станалитѣ такива на 23. II 1914 г. то губи и послѣдната сламка ъ която се бѣ хванало и краятъ му е близъкъ.

Намъ не е задачата тукъ да правимъ партизанство, долно и вулгарно съ поражението на партиитѣ които сега сж на власт. На това мѣсто обръщаме вниманието на военнитѣ, горѣуправляющитѣ кржгове, да внимаватъ и избѣгватъ случайтѣ, когато турятъ войската, плжтъ отъ плжтъта на народа, срѣщу самия народъ. Това ще има грозни послѣдици за страната. Военнитѣ капацитети строго да прѣдвидатъ всички възможни послѣдици и никога да не даватъ на властъта войска, когато надъ нея не ще заповѣдватъ военни. България има нужда отъ вжтрѣшенъ миръ и спокойствие. Народа и войската трѣбва да бждатъ здраво сплотени за да може да се отстоява срѣщу вѣншни врагове, тъй като вѣтрѣшни нѣма.

Властници, внимавайте, не сѣйте бури! Отечествоспасители, не ставайте прѣдатели! Защото терорътъ, бруталнитѣ прийоми на 23 февруари 1914 год., по цѣлата страна, не позволиха на народа да изкаже високо и ясно, че той не желае фалшиви отечествоспасители...

КАКВО ТРѢБВА ДА ЗНАЕ ОБЩЕСТВОТО.

За IV-та болница на 5 дивизия.
(Продължение).

Холерата е въ разгара си. Всѣкидневно обозитѣ докарватъ съ стотици болни; появи се тифъ, антиритъ, дезинтерия. Селата Караджа-къой, Българдъ, Падина се обѣрнаха на болници. Ала за лѣкаритѣ това е обикновена работа. И право, менъ ме радваше тѣхното спокойствие. Щастлива България, че има такива спокойни ескулапи! Защото прѣд-

ставете си какво би било ако и лѣкаритѣ обнаружахъ страхъ!

И когато азъ наблюдавахъ спокойствието имъ — казвахъ си: тъй като я каратъ тѣ, май че и азъ бихъ билъ спокоенъ.

Достатъчно е само да ви съобща, драги читателю, че остроумнитѣ санитарни още на третия день вмѣсто съ имената на лѣкаритѣ си служѣха съ епитетитѣ:

Д-ръ Бисмутъ!

Д-ръ Танинъ!

Д-ръ Ялла! и пр.

И чини ми се, че става ясно какъ е ставало лѣкуването на холернитѣ. Прѣзъ създи се смѣхме, когато се завърна първата смѣна отъ командата, била при холернитѣ.

Ний, които не бѣхме ходили, чакаме съ свити сърдца какъ ще се върнатъ онѣзи, които сж газили срѣдъ смъртъта и нѣкакъвъ незнаенъ страхъ ни завладяваше, че ще спимъ наедно.

Ала за голѣма изненада: вмѣсто да видимъ другаритѣ си отчаяни, защото всѣки трѣбваше да се съмнява поне, че вече въ него се е загнѣздила нѣкоя гостенка — тѣ бѣха много бодрни.

А единъ, съ природенъ даръ да имитира, още съ влизане въ палатката почна да подражава на една лѣкаръ.

И сега, като че гледамъ даровития имитаторъ.

Той се спрѣ на 15 метра отъ първия лѣгналъ войникъ и като зае позата на лѣкаръ — чини ми се, че послѣ той бѣ кръстенъ Д-ръ Бисмутъ — авторитетно се спрѣ и вгледа.

Ала единъ се намѣси: — още подалечъ стои той.

Имитатора само махна съ ржка и продължи серъзненъ, къмъ лѣгналия войникъ. — Ей, момче, бѣлвашъ ли, дрищешъ ли!

Войника мълчи.

— Бѣлвашъ ли, дрищешъ ли?

Войника пакъ мълчи.

— Тогази въ моргата.

(Въ моргата се хвърляха безна-

дѣжнитѣ).

— А ти момче?

— Злѣ ми е.

— Бѣлвашъ, дрищешъ?

— Бѣлвамъ, дри...

— Два праха бисмутъ и чай — повелява имитатора, не чакалъ да се доискаже болника.

И тъй обиколи всички и въ 5 минути свърши визитацията си.

Слѣдъ нѣколко дни веселия момъкъ се връща и както всѣкога командата очакваше нѣщо.

Той се спрѣ важно:

— Ти момче? запити той.

— Два праха бисмутъ, — се намѣси единъ да прѣвари съ отговора си.

Ала комика, протѣгна ржка на срѣца му, сви показалеца и му посочи срѣдния си прѣстъ.

— Да има да вземашъ: бисмута се свършилъ.

Ний всички мѣкнахме да чуемъ кое е новото лѣкарство.

— Два праха танинъ и чай безъ захаръ!

Палатката се раздруса отъ смѣхъ.

Слава Богу, че въ това врѣме началствующитѣ играеха на комаръ въ палатката си, та не чуа смѣха. Инкъкъ при едно разслѣдвание, веселия комикъ, който сега е нѣкждѣ инжениеръ въ траурна България, щѣше още да си почесва задника отъ 25 по голо.

Не бѣха шега нашитѣ началствующи: — ударватъ ти 25 по голо, безъ да имъ мигне окоето.

Че имало холера, тифъ, ранени — за тѣхъ бѣ все едно: — сжщо като провинциални сждии що обикновено закжсняватъ за работа, — ще станатъ въ 9 часа; ще си направятъ тоалета, закуската, — ехъ нѣма нищо, че ще вкусятъ по нѣкоя бисквитка отъ онѣзи, които бѣха точно 20 кгр. взети въ Русе, само за тѣжко болни.... (Думата има жбнния лѣкаръ Стефанъ Златаровъ, който бѣше ниженъ чинъ

въ командата и заболѣ отъ тифъ, нека каже колко бисквитчета му се дадоха отъ 20-тѣхъ килограма) и чакъ тогава ще правятъ визитация.

Азъ не помня нѣкога да съмъ видѣлъ нашитѣ лѣкари, нощѣ да обикалятъ тѣжко болнитѣ, както това ставаше въ болницитѣ на чуждестраннитѣ мисии. Всички които работиха въ Руската и Холандската болница знаятъ съ каква безавѣтна прѣданостъ тѣхнитѣ лѣкари гледаха болнитѣ.

И сега си спомнямъ съ тѣга разказа на единъ нашъ санитаръ: — Една вечеръ донасямъ отъ бойната линия боленъ войникъ, който отъ нѣколко дни не можалъ да се измѣсти. Съобщава се по каналенъ редъ, обаче прѣзъ нощъта никой не се явилъ да помогне на войника и той умрѣлъ, бѣдния!

Азъ не съмъ лѣкаръ да знамъ каква е била болѣстъта, ала санитарния старши подофицеръ възмутенъ казваше, че ако е имало лѣкаръ, войника щѣлъ да оздравѣе, толкова лѣка била болѣстъта му. Сжщото лице разправя, че на много болни не се указвало въ болничния листъ отъ каква болѣстъ страда болния и чакъ когато умрѣ — тогава се туряла диагнозата.

Другъ единъ обясняваше, че това става, защото имало много работа.

Това прѣдположение и менъ ми се вижда много основателно: — Единъ отъ ескулапитѣ бѣше много заетъ съ своитѣ сеанси за да отгадай по картитѣ Добричъ дали ще остане ромѣнски градъ или не; па той имаше и друга длѣжностъ: бѣше усѣтилъ, че нѣкой отъ засуканитѣ войници отъ командата бѣха коджа дѣлдисали подиръ сестритѣ, пѣкъ и на послѣднитѣ това като идеше по угода, та трѣбваше да се грижи за морала на командата. Другия тоже бѣше много занятъ: по цѣлъ день съ дигнати крака на кревата гледаше картата и съзерцаваше границитѣ на Велика България. И бѣше почналъ да крои бждация си санаториумъ, който той възнамѣряваше да строи въ Солунъ или Родосто.

Така че, съгласете се, драгий читатели, че хората сж биле много заняти нали?

— И азъ така мисля!

Подполковникъ Кожухаровъ. Учаваме се, че Подполк. Кожухаровъ отъ 17 п. Доростолски полкъ е искалъ отъ чиновника на 9 интенданство Пенчо Илчевъ да му испрати два чувала брашно отъ интенданската фурна, а ако нѣма тамъ, то да му испрати отъ интенданския складъ. Подполковникъ Симеоновъ, интенданта на 9 дивизия знае ли за това? Чудимъ се само едно, още ли Кожухаровци и темъ подобни ще смѣтатъ държавнитѣ имоти за своя собственостъ за да искатъ и тѣ пай отъ тѣхъ!?

Крадцитѣ подаряватъ.

По врѣме войната, поручикъ Станчевъ отъ 17 п. доростолски полкъ, зетъ на командира на полка, като си усигорилъ длѣжността завѣдующъ прѣхраната на полка, замислилъ какъ да я използва за свои и на бабалѣка си облаги. Въ тила е, на разположение има сума каруци, конѣ, хора, пѣкъ и по-спокойно може да мисли отъ гдѣ и какъ може да се задигне и прѣпрати въ Плѣвень. И така устройва си „лѣтяща“ поща отъ бойното поле до Плѣвень и тази

Плѣвенска Окр. Постояна Комисия

ОБЯВЛЕНИЕ № 1088.

Обявява се на интересующитѣ, на 13 того въ 10 часа прѣдъ обѣдъ въ помещението на Тетевенското Градско Общинско Управление, ще се произведе търгъ съ явна конкуренция отъ тръжната комисия при сѣщото управление за доставка на 77 кубически метра разни дървени материали годни за стругарска работа за Окръжното Дърводѣлско училище въ гр. Тетевенъ прѣзъ 1914 година.

Първоначалната цѣна на материала е 4600 лева, правоучастие въ търгътъ се иска депозитъ 5% и изпълнение чл. чл. 11—14 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия.

Тръжнитѣ книжа могатъ да се прѣгледватъ всѣки присѣственъ день и часъ въ Тетевенското Градско Общинско Управление.

гр. Плѣвенъ, 28 февруари 1914 год.

Отъ Постояната Комисия.

Плѣвенска Окръжна Постояна Комисия.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1058.

Подъ надзора на слѣднитѣ общини се намиратъ заловени безстопанствени добитѣци „юви“: Ясенската — конь на двѣ години, косъмъ червенъ; Пордимската — конь на 10 години, косъмъ червенъ, на челото брѣзо; сѣщата — кобила на 5 години, косъмъ червенъ, на носа ухапано; Ракитската — кобила на 2 год. косъмъ червенъ, остригана; Лозишката — кобила на 8 години, косъмъ черъ, на лѣвото ухо отпрѣдъ и отзадъ рабошъ, а дѣсното брѣзоухо. Ако стопанитѣ имъ не се укажатъ слѣдъ 41 день отъ публикуването на настоящето, ще бждатъ продадени на публиченъ търгъ.

гр. Плѣвенъ, 28 февруари 1914 год.

Отъ Комисията.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1322.

Подписаниятъ Сждебенъ Приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на I-и участъкъ, възъ основа писмото на г-на дѣловителя по несъстоятелността на Яко Капонъ отъ гр. Плѣвенъ отъ 5. II. н. г. подъ № 16, обявявамъ, че слѣдъ двукратното публикуване на настоящето обявление, на 25 февруари н. г. ще продамъ на публиченъ търгъ манифактурната стока на несъстоятелния изцѣло. Първоначалната оцѣнка 11,602.25 л. съ 25% намаление отъ тази оцѣнка.

Продажбата, съгласно чл. 927 отъ Гражданското Сждо-производство ще почне въ 9 часа сутринята въ самия дюкянъ на несъстоятелния на улица „Александровска“ срѣщу хот. Москва.

Желающитѣ да наддаватъ, могатъ всѣки присѣственъ день да прѣглеждатъ описа и стоката, като за тая цѣль се отнесатъ до Плѣвенския адвокатъ г-нъ Георги Марковъ, синдикъ по сѣщата несъстоятелность.

гр. Плѣвенъ, 10 Февруари 1914 год.

2—2

I-и Сждебенъ Приставъ: Г. Казаковъ.

Г. Фонъ Хохвехтеръ,
майоръ отъ отоманската армия, аташиранъ къмъ генералния щабъ на Махмудъ Мухтаръ паша.
(Прѣводъ.)

ВЪ ОГНЯ СЪ ТУРЦИТЪ.

Дневникъ на военнитѣ операции — 29 септември до 11 октомври 1912 год.

Артилерийското сражение се прѣкъсна въ 3 часа и 10 минути. Пашата прояви пълно спокойствие. Смѣлостта му достигна до дързость.

Командуването на полковетѣ или на батальонитѣ не е работа на единъ главенъ командантъ, но впрочемъ ако той не бѣ сторилъ това, никога войскитѣ не биха завзели удобни позиции. Въ състава на батальонитѣ влиза една пета отъ дѣйтсвующи войски, двѣ пети новобранци и други двѣ пети редици.

3 часа и 50 минути. Силенъ пушеченъ гърмежъ се разнесе къмъ нашето лѣво крило. 9-та дивизия както и оная на принца Азисъ, сж се сблъскали отъ близо съ неприятеля.

Въ 4 часа и 8 минути се появява

единъ кавалерийски полкъ, който трѣбва да образува нашата дивизионна кавалерия. Даде се заповѣдъ да се образува една линия въ свръзка съ 7-та дивизия и генералтъ, отдѣля трима офицери за разузнавателна служба. По този начинъ ще бжде обезпечена свръзката съ 1-я корпусъ, Кавалерията има добъръ изгледъ, конетѣ изглеждатъ добръ дресирани.

Вижда се че българската пѣхота не иска да влѣзе въ сражение и изглежда, че се опитва да се промъкне между насъ и 7-та дивизия. Но има ли и друга колона по къмъ сѣверъ?

7-та дивизия получава заповѣдъ на 10-ий да се приближи къмъ 8-та и 9-та дивизии.

поща носи колети, колети, колети... Но омръзнало му и това и той заболѣва и идва на почивка въ Плѣвенъ и спокойно си почива уморенъ отъ дембелжкъ... Сега той, доволенъ отъ услугитѣ на щабъ сигналиста фелдфебеля Маринъ Даневъ, подарява му една сингерова шевна машина „плячкосана“ отъ „полето на честта“ прѣвозена на държавни срѣдства.

До когато обществената съвѣсть спокойно гледа какъ разни негодници се настаняватъ на топли мѣста, какъ използватъ положението си за лични облаги, ще имаме много Станчевци и темъ подобни спокойно да се наслаждаватъ отъ кражбитѣ си. Военното правосѣдие е, сигуръ, за тѣзи нещастници, които въ строя по невнимание сж си мръднали при „мирно“ ухото...

На Майоръ Жировъ отъ 17 п. Доростолски полкъ. — Получихме дописката ви. Вий се стараете да овѣртате и шикалкавите. Ний твърдимъ, че сте избѣгали отъ бойната линия още на 4 ноември 1912 год., че благодарение на вашето бѣгство, ротата ви не е могла да изпълни задачата си. Искаме да ни дадете въ сждъ за да докажемъ това си твърдение. Съжеляваме за „ордена за храбрость“, който носите недостойно.

Писмо отъ началникъ до подчиненъ.

с. Авренъ,
западно отъ гр. Чаталджа.

Милий герою и другарю,

Подп. Джамбазовъ,

Уединенъ въ селска колиба съ умиление, прочетохъ тѣжното ти писмо, навѣвающо спомени отъ оня трагиченъ и хероиченъ день — 4 XI въ който злата сждба покоси живота на толкова млади български чада, достойни, при други условия, за още по-славни и легендарни дѣла. Миръ на прахътъ имъ!

Твоего младенческо писмо, стопли сърдцето ми, мигновенно то ме отнесе въ Чаталжанска долина — гробница на героитѣ отъ твоята желѣзна рота и отъ другитѣ.

Четейки писмото ти прѣдъ менъ се рисуваше кървавата картина, облѣнитъ въ собствената си кръвъ герой и неволно азъ те съзрѣхъ изново съ окървавената глава и разпокъсанъ кракъ, лѣжащъ сѣщото мѣсто при ротата си, командувана съ олимпийско спокойствие. Взирайки се въ окървавеното ти лице и въ онова тѣй рано покосено балканско цвѣте — Зап. Подп. И. Денчевъ, лежащъ до тебе; моего кораво сърдце не издържа, то овладе всичко въ менъ, и азъ облѣхъ лицето съ старческитѣ си сълзи, като си повторихъ казаната картина въ Ча-

талжанската долина на 4 XI — достойна за подържане.

Кждѣ обѣдъ всички началници отъ твоята рота бѣха избити и ранени, но нито единъ боець не се повърна на задъ, а командувана отъ прѣдстоенъ отдѣльоненъ н-къ Подофил. Георги Доневъ Кирчевъ, родомъ отъ Ловечъ стоя бодро и спокойно на мѣстото си съ 75% вече излѣзли отъ строя (нѣщо не вѣроятно въ други армии), всѣки случай, ако се повтори войната (II-а съ турцитѣ). Ние сме горди и готови да строшимъ окончателноглавата на умразния врагъ.

Като те цѣлувамъ сърдечно
оставамъ за винаги твой
другаръ.

Дружиния ти к-ръ (IV-а 34 полкъ)
Подполковникъ Петровъ Ив.

ТРАУРНА БЪЛГАРИЯ.

37. Подпоручикъ Радевъ, младши офицеръ отъ 33 п. Свищовски полкъ, убитъ при Балта Берилонецъ, въ войната съ сѣрбитѣ на 24 юни 1913 год.

38. Подпоручикъ Мариновъ, мл. офицеръ отъ 33 п. Свищовски полкъ, раненъ при Балта Берилонецъ въ главата на 24 юни 1913 год., починалъ на 3 юли с. г. въ с. Бѣли Мель.

39. Подпоручикъ Веселиновъ, младши офицеръ отъ 33 п. Свищовски полкъ, убитъ при обсадата на гр. Одринъ при Кемалъ на 16 октомври 1912 год.

40. Подпоручикъ Мериковъ, младши офицеръ отъ 33 п. Свищовски полкъ, убитъ на 4 ноември 1912 год. на Чаталжанската линия.

41. Поручикъ Христо Доковъ, ротенъ командиръ на 7 пионерна дружина, роденъ на 6 августъ 1889 година въ гр. Плѣвенъ. Разкъсанъ отъ фугасна граната на 16 юли 1913 година при „Златна Чука“ — Калиманово поле (Македония). Погребанъ въ с. Царево-село на 17 юли с. г.

42. Капитанъ Милетичъ, ротенъ ротенъ командиръ отъ 33 п. Свищовски полкъ, убитъ на 27 януари 1913 год. при Севри-кая.

ХРОНИКА.

— Лични. Приятно ни е да хроникераме, че нашия отличенъ приятель г-нъ Поручикъ Крумъ Денизовъ се е згодилъ съ г-ца В. Грънчарова, учителка въ тукашната дѣвическа прогимназия.

Нашитѣ честитявания и благопожелания на щастливитѣ сгоденици.

Борбата се продължава, къмъ 5 часа и 15 минути артилерията млъква.

Ние очакваме на 14-ий да бжде атакувано дѣсното ни крило отъ значителни сили. Вслѣдствие на това пашата дава въ 5 часа и 40 минути заповѣдъ, утрѣ енергически да настѣпимъ. Дивизията ще получи подкрѣпления, взети отъ 2-та дивизия.

Ние смѣтаме да обезпечимъ позицията, която заемаме днесъ и съ слаби сили, а останалитѣ ще останатъ на расположението на генерала. Разполагаме бивуака си на самото мѣсто, главната квартира се настанява въ една мизерна колиба въ Петра. Освѣнъ нѣколко яйца и малко хлѣбъ, нѣма нищо друго за ядене. Като се завърна генералтъ, разпореди се за пристигането на полковитѣ транспорти, обаче почвата е толкова наводнена, щото тѣ не могатъ да пристигнатъ. Спахме до 5 часа.

Срѣда, 10 октомврий. Прѣзъ ноцта дждѣтъ отъ ново започна да вали. Нѣма никакво ново изѣстие отъ кавалерията, възможно е

сѣобщителната линия да е прѣкъсната. Изглежда че всичкитѣ корпуси, които сж влѣзли въ сѣриконовение съ неприятеля сж сѣобщили за нѣкакви успѣхи.

Свѣщанията на генералния щабъ продължаватъ до 6 ч. Часътъ въ 7 се открива огънь наблизно и прѣдъ насъ. Качваме се на конетѣ въ 7 часа и 30 минути. Едва що бѣхме изминали 600 метра и групи редици се появяватъ, бѣгайки и викайки.

Бѣха ни нужни нѣколко минути за да разберемъ положението. Слѣдъ това ние виждаме пашата да измъкна сабата си и да удря съ нея редицитѣ, които го заобикалятъ. Ние правимъ сѣщото и започнахме да стрѣляме върху бѣгацитѣ съ револверитѣ си.

Обикаляйки съ конетѣ си тая изплашена маса хора, ние успѣхме да реформиране нѣколко групи. Отъ всѣкждѣ се чуватъ гърмежи. Изплашенитѣ редици стрѣлятъ просто въ въздуха. Пашата обикаля изъ полето и дава заповѣдитѣ си, като не прѣстава да насърчава войскитѣ да

— **Отличилъ се началникъ на артилерията.** Съ особено задоволство ще отбѣлѣжимъ за храбростта и самопожертвуването на началника на артилерията при „Прѣвала“ г-нъ Полковникъ Сирмановъ, който на 17-и юли 1913 г., слѣдъ като бидоха убити и двамата мѣрачи на ордието отъ планинската артилерия, дѣйствиюще сръщу ханове Прѣвала, самъ пълнеше, примѣрваше и стрѣляше подъ градъ куршуми на открита позиция, което много дѣйствиуваше за повдигане духа на войниците и за тѣхното задържане на тази позиция.

— **Подполковникъ Симеоновъ.** Интендант на 9-та дивизия г-нъ Подполковникъ Симеоновъ прѣзъ врѣме войната е заемалъ съ достоинство поста си. Не можемъ да не го похвалимъ за неговата неуморна работа, грижата за наврѣмено доставяне на всичко необходимо на дивизията и неговата скромност и честност. Неговото бащинско и добро отношение съ подчиненитѣ му ги е насърдчавало и карало да работятъ винаги доволни и съ успѣхъ.

— **Комарджилѣтъ** въ Пльвенъ е на почитъ. Въ много кафенета изъ града се разиграва даже съ знанието на полицията, която си взема „бѣлѣжка“, отъ съдържателитѣ на кафенетата. Много чиновници и търговци не могатъ да свържатъ двата края, поради „голѣмитѣ печалби“, които добиватъ като си изпразватъ кешиитѣ. Не правимъ голѣмъ въпросъ отъ това, че губили играчитѣ. Глупцитѣ могатъ да вършатъ колкото обичатъ дивотии, ала работа е, че мнозина „висши“ и „ниши“ чиновници липсватъ прѣзъ работнитѣ часове на деньтъ отъ канцеляриитѣ си. Прѣзъ това врѣме, обаче, тѣ си получаватъ заплати. Ще наблюдаваме, и ако полицията не забрани безусловно комарджилѣка, то ще посочимъ имената на търговцитѣ, чиновницитѣ и ония на полицейскитѣ органи, които гледатъ комарджилѣка и при все това го не виждатъ.

— **Голѣмитѣ чиновници** изъ разнитѣ учреждения въ града редовно не ходятъ въ канцеляриитѣ си, а по цѣли дни се скитатъ изъ улицитѣ и кафенетата. Види се, че нѣматъ работа, та убиватъ врѣмето, което не имъ трѣбва. Всѣки день въ кафенетата ще видите такива да играятъ на „Безикъ“, „Табла“ и „Покеръ“ Нѣкои отъ тѣхъ ще видите по нѣколко пѣти прѣзъ деня, че си отиватъ или излизатъ отъ къщи, види се домакинската работа вършатъ въ къщи. До пѣти ще посочимъ имената имъ.

— **Популярни лекции** въ салона на Др-во „Съгласие“ всѣка сръда отъ 7 часа вечерьта и недѣля отъ 10 часа сутринъ се държатъ отъ дружеството на класнитѣ учители въ

града. Посѣщаватъ ги, обаче, само ученици и ученички.

— **Археологическото дружество** въ недѣля на 9 мартъ отъ 10 часа сутриньта ще има годишно събрание на което се поканватъ втори пѣтъ членовѣтъ му; тѣй като свикани за 2 мартъ тѣ не се явиха. Сега колкото членове се яватъ събранието ще стане.

Дневенъ редъ: 1) Отчетъ на настоятелството за 1912—1913 години; 2) Приемане бюджетътъ за 1914 г.; 3) Изборъ на ново настоятелство и 4) Разни.

Събранието ще стане въ клоната на мѣжката гимназия, бивше дружество „Нива“.

Отъ кого и какъ се управлява днесъ Македония.

в. Пјемонт бр. 20 въ уводната си статия се произнася за управницитѣ — персоналъ, така; „Изглежда, че има една котерия, за която тоя режимъ е добръ дошелъ, за да поправи своето разнебитено състояние, като се настани на добри мѣста. Тая котерия смѣта тия краеве като нѣкакъв спахилѣкъ, а тѣ да си работятъ въ него както си знаятъ, като сеймени, даали и кабадаали. Врѣдата отъ тая котерия почна да се усѣща. Съ неправилноститѣ си причиняватъ грозотии и ако не се постави граница на лошитѣ и егоистични желаня, то тѣ като окръжни и околийски началници могатъ още повече несправедливости и щети на държавата, на отдѣлни окръжи, градове и на своитѣ противници да направятъ“.

Ето какъ самитѣ сърби се произнасятъ за своитѣ органи на властьта. Коментариите не сж потребни.

ЗАКАЧКИ.

ГАДАНИЕ (ВРАЧУВАНЕ).

[Продължение.]

Въ него можете да намѣрите психологията на търсенитѣ лица или пѣкъ на съвсѣмъ външни лица.

Можете да видите свършеното общество като огледало и въ случая бихте се уплашили отъ собствения си образъ; макаръ и моралното чувство на обществото да спи спокойно, както спи въ театра, когато въ театра се даватъ разни поетични творения отъ съмнителенъ Шевидимъ умни и поучителни характер и пълнисъ блѣсъкъ нѣща, плодъ на чиста творба, като редомъ съ това ще гледате какъ съ умение се къса и унищожава всичко свѣто и чисто или да се изразимъ купешки, всѣки човѣшки срамъ за свѣстѣта въ душата има толкова малко мѣстенце, че тя (свѣстѣта) много малко безпокой своята областателна.

съмнително. Българската артилерия започва да дѣйствиува.

Подчиненитѣ началници въ нашата частъ не знаятъ какво да правятъ, нито кждъ да отидатъ. Пашата прави възможното, но той не може да бѣде на всѣкждѣ и да замѣсти всички. Всѣки вижда че така работата не върви добръ. Отъ друга страна неприятельтъ е извадилъ на полесражението сравнително малко войска.

Положението на 7-та дивизия отъ къмъ дѣсноно ни крило е добро. Нейниятъ началникъ още отъ вечерьта бѣше събралъ главната частъ на армията и сега настѣпваше усилено напредъ това бѣше явно отъ достойната промѣна на артилерийската позиция. Положението бѣше критическо.

Нашитѣ загуби сж малки. Артилерията е спокойна и върши добръ работата си. Мунициитѣ обаче почватъ да липсватъ. Азъ прѣдлагамъ да се донесатъ на полесражението сандѣцитѣ съ муниции, останали въ затыналитѣ въ калъта кола, отъ хора събрани по реквизиционенъ

Ще надникнете и видите, че тамъ има и сътворения които живѣятъ съ моменти усѣщания, съ чувствителностъ прѣтъпена, ще ви блѣснатъ и картини, които сж наредени така, че да може приятно и силно да се възбудатъ амортнитѣ нерви. На бойното поле спококойствието е по-голѣмо съ вѣстници, отколкото безъ вѣстници въ мирно врѣме.

(Слѣдва).

ПОЩА.

Г-нъ „Комитата“ — ще помѣстимъ испратеното. Продължавайте.

Г-нъ „Храбри“ Варна. Допис-

ката трѣбва да се подпише отъ приятеля Ви и чрѣзъ васъ да се изпрати въ редакцията ни, тогава ще се помѣсти.

Г-нъ Д. Русе. Изпращаме Ви по 10 броя отъ Вѣстника. Абонирайте за тѣхъ приятели и имъ спощете имената, за да изпращаме направо тѣмъ вѣстника. Ще Ви изпратимъ квитанции за абонамента имъ.

До анонимнитѣ си писачи. Послѣденъ пѣтъ явяваме на анонимнитѣ си писачи, че нѣма да помѣстваме дописки, писма и др. не скрепени съ подписа на писача.

ОТЧЕТЪ

отъ настоят. на Пльв. Археолог. друж. за 1912—1913 г.

Тѣкмо когато дружеството ни пристѣпваше къмъ изпълнение на редъ свои задачи, войната го принуди да прѣустанови започнатото.

Наченатата работа въ „Кайлъка“ за разкопки на римската баня, тия на църквата и изваждането на мозайката и окончателното разкриване на църквата — голѣмата базилика — въ крѣпостъта, остана недовършена.

Сега, когато дружеството започва своя редовенъ животъ, слѣдъ войната, на неговитѣ просвѣтени членове, се възлага морално задължение, отново и съ по-голѣмъ интересъ да се притекатъ и дадатъ подтикъ за по-голѣмъ импулсъ за съществуването и прѣуспѣването на дружеството ни.

Поменатитѣ отъ дружеството разкопки въ „Кайлъка“ подъ ръководството на бившия прѣдседателъ г-нъ К. Вълевъ, врѣменно се прѣустановиха поради войната, още и поради неговото прѣмѣстване въ Ихтиманъ. Прѣзъ октомври м. г. настоятелството го замѣни съ члена отъ състава си, г-нъ М. Казанджиевъ.

Съ прѣмѣстването на г-нъ Вълева, дружеството ни се лишава отъ единъ дѣятеленъ членъ, на който трудътъ за прѣуспѣването на нашето дружество е извѣстенъ. Сега обаче това ще дойде да подтикне и заинтересе-

сува повече граждани за попълване загубата и се продължи поставеното начинание.

Една отъ главнитѣ задачи на дружеството е: часъ по-скоро, то да бѣде пленъ господарь на отпуснатата съ царски указъ отъ държавата „Куршумъ Джамия“, сега воененъ складъ, за свой музей. Това се изисква най-вече за да могатъ да се прибератъ всички старини, които има дружеството и се постави началото на народенъ музей въ гр. Пльвенъ.

По този поводъ, съ горѣстъ, констатираме, че ако дружеството си имаше отдѣлно собствено помѣщение за музей, нѣмаше да бѣде ограбено. Това ограбване стана миналата година, когато нашитѣ съсъди, Ромжни, нахлуха да донесатъ „миръ“ (?) на балканитѣ. Тѣ слѣдъ като ограбили „Куршумъ Джамия“, незабравили да разбиятъ вратитѣ и шкафовѣтъ на отредената за нашето дружество стайчка и ограбили музейната сбирка. За участие г-нъ Вълевъ тогавашния уредникъ на музея, прѣди войната билъ занесалъ въ мѣжката гимназия за проучване и вписване въ новия инвентаръ, една партида наскоро купени монети и други музейни прѣдмети, които останали запазени. Слѣдъ войната г-нъ Вълевъ, при завръщането си е констатиралъ ограбването, за което по негова покана се състави настоящия актъ:

Прѣписъ.

А К Т Ъ

На 9 октомври 1913 год. подписанитѣ членове отъ настоятелството на Пльвенското Археологическо дружество проверихме имотитѣ и сбирката на дружеството, при което въ инвентаритѣ направихме съотвѣтнитѣ бѣлѣжки за открадатитѣ отъ ромжанскитѣ войски прѣдмети при разграбването на „Куршумъ Джамия“.

По важни прѣдмети при разграбването сж:

1. Металическа ризница за около 10 лева
2. Едно римско глинено кандило отъ П вѣкъ съ релефенъ надписъ FESTI на стойностъ 10 лева.
3. Петъ стрѣлички различна форма за 15 лева.
4. Мѣдна брошка съ четири други украшения за 10 лева.
5. Петъ мѣдни

вървятъ напредъ. Задъ всичкитѣ скали и хрусталади се намиратъ скрити редифи.

Тѣзи нещастници, истощени отъ лошото врѣме, отъ липсата на храна, злѣ облѣчени, снабдени съ отзратителни обувки, злѣ командувани, броящи не по-вече отъ 200 стари войници, въ всѣки баталионъ, сж изчерпили мунициитѣ си още въ първия моментъ съ една безразборна стрѣлба. Понеже снабдяването съ храна не функционираше добръ, то и обезоруженитѣ по този начинъ войски отстѣпиха назадъ, като при отчаяното си бѣгство повличаха съ себе си всички войскови елементи, които сръщаха по пътя си.

Но нищо още не е изгубено, изглежда, че неприятельтъ не е схваналъ положението. Неговата артилерия тоже бавно се движи поради лошитѣ пѣтища още не е влѣзла въ сражение.

Нашитѣ походни линии сж задрѣстени съ изпочупени кола и сжндѣци отъ муниции, които носятъ марката „Крупъ“.

Къмъ 4 часа сражението е още

начинъ. Когато ги донесоха не можаме да ги отворимъ, понеже капцитѣ се бѣха подули отъ влагата и задържаха гвоздеитѣ.

Но редифитѣ отъ ново се разбѣгватъ. Къмъ 11 часа генералътъ отправя частъ отъ артилерията къмъ една закрыта позиция задъ нашето дѣсно крило. Тая мѣрка бѣше наврѣмена, защото отстѣпването се увеличава и се обръща въ бѣгство.

Но изглежда, че неприятельтъ не искаше да се рѣши за настѣпване. Струвами се, че и той сжщо бѣше изпратилъ подкрѣпления на лѣвото си крило сръщу 7-та дивизия, тѣй че ние имаме малко войски прѣдъ себе си. За щастие изглежда, че положението на нашето дѣсно крило е добро.

По всички посоки опожарени села, топѣтъ ехти по цѣлия фронтъ.

Гледката на нещастнитѣ ранени, измръзнали и измокрени е ужасна. Никакъвъ санитаренъ органъ не съществува на аванпоститѣ. Даже липсва вода за измиване на ранитѣ.

Ние успѣваме да задържимъ редифитѣ на приготвенитѣ позиции.

Неприятельтъ ни прѣслѣдва слабо.

Петра е въ пламѣци, Пѣтищата сж задрѣстени съ багажи, въпрѣки дадената заповѣдъ още отъ зори да бждатъ свободни всички пѣтища. Види се че заповѣдта не е била получена.

Пладнъ. Трѣтъ баталиона, поискани отъ генерала на 7-та дивизия, пристигатъ. Къмъ 2 часа ние заемаме укрѣпената позиция, неприятельтъ не продължи настѣплението си. Внезапно къмъ 2 часа и 30 минути пѣхота се появява на севѣръ отъ укрѣплението. Това е лѣвото крило на 7-та дивизия. Нашата артилерия има възможностъ да дѣйствиува отъ фланговетѣ и неприятельтъ биде отблѣснатъ.

Часътъ въ 3 пристигна единъ офицеръ отъ щаба на 7-та дивизия който съобщава успѣхъ. Гледката на настѣпването на редовната войска въпрѣки силния огънь на българитѣ, произвежда сжщинско удоволствие. Артилерията придружава настѣплението, като промѣня позиции

Слѣдва.

пръстена отъ разкопкитѣ за 10 лева. 6. Едно черясло отъ разкопкитѣ за 10 лева. 7. Сръдновѣковна зенгия за 10 лева. 8. Осемъ римски стомнички за 40 лева. 9. Около 350 сръбърни тракийски и римски монети на

стойност 1400 лева и 10. Една брадвица отъ бронзовата епоха за 20 лева.

гр. Плѣвенъ, 9/X 1913 год.

Подписали членове отъ комисията:

Ив. Дановъ, М. Казанджиевъ, К. Вълевъ.

По това е писано въ централното настоятелство на Българското Археологическо дружество, въ Министерството на Народното просвѣщение и Министерството на Външнитѣ работи и изповѣданията за да направятъ постѣпки гдѣто трѣбва за заплащането или повръщането на ограбенитѣ вѣщи.

Министерството на Външнитѣ работи и изповѣданията е почнало нужната прѣписка и надѣваме се, че дружеството ни ще бжде удовлетворено.

По поводъ този случай, констатираме невъзможността за правилната уредба на музейната сбирка на дружеството. Така оставена тя, въ една стаичка на военния складъ „Куршумъ Джамия“, гдѣто само прѣдседателя може да я посѣщава и то съ прѣдварително разрѣшение и придруженъ отъ разводящия часови. не може се извършва каквато и да е музейна работа. Ето защо, потрѣбно е до окончателното освобождение на „Куршумъ Джамия“ отъ военния складъ, да се наеме помѣщение съ двѣ стаи, едната да служи за помѣщение на музейната сбирка, а другата за канцелария и помѣщение на дружественитѣ вѣщи като: мотики, лопати, колички и други мобили, иначе и тѣ подлѣжатъ на разрушение. Така ще може да се

почне и описването на всички музейни старини и се тури въ редъ това което е останало.

Да се избере една тричленна комисия, на която да се възложи да работи енергично за по-скорошното освобождение отъ военния складъ „Куршумъ Джамия“.

Настоятелството тъкмеше да почне изваждането мозайката на църквата, въ „Кайлъка“, обаче войната попрѣчи на това. Сега, понеже мозайката е полуоткрита и подлѣжи на разрушение, трѣбва да бжде извадена.

За въ бждаше налѣжаше е дружеството да уреди научни екскурзии до Гигенъ, Oescus — старо-римски градъ при Дунава, отъ разкопкитѣ на който е обогатена сбирката на Народния Музей въ София, и които—сж подъ надзора на нашето дружество. Никюпъ, Nikopolis ad Istrum — староримски градъ на р. Росица близо до Търново, отъ развалинитѣ на който въ Търново много обществени и частни сгради сж направени и другадѣ, съ което ще се привлекатъ повече членове, още повече че членския вносъ е достъпенъ за всѣки, който се интересува отъ родната страна — 2 лева годишно.

Положението на дружеството е лѣдното:

Отъ 1. I 1912 год. до 31 XII 1913 г. дружеството е имало	58 члена,
Отъ тѣхъ прѣмѣстени сж другадѣ	12 члена,
Ново записани	2 „
Сега дружеството брой всичко	48 „

Положението на касата за врѣме отъ 1. I. 1912 г. до 31 XII 1913 г.

№ по редъ	ПРИХОДЪ	лева	ст.	№ по редъ	РАЗХОДЪ	лева	ст.
1	Остатъкъ отъ м. год.	1157	45	1	За разкопкитѣ	113	—
2	Отъ членски вносъ	16	—	2	За канцеларски мат.	42	70
3	Помощъ отъ Плѣв. Градс. община	200	—	3	За покупка на стар.	254	30
4	Помощъ отъ Минист. на Нар. Просвѣта	600	—	4	За покупки на други прѣдмети	32	20
5	Отъ лихви по спест. книж. за 1912 и 1913 г	19	20	5	Делегатски	40	—
				6	За разни	30	30
					Всичко разходъ	512	40
	Всичко	2064	65		За уравнение	1552	25
					Всичко	2064	65

Прѣдседателъ: М. Казанджиевъ.

Касиеръ: Хр. М. Поповъ.

Дѣловодителъ: Ив. Дановъ.

Свѣтникъ: Ан. М. Мариновъ.

Печатница и Книжарница

Тодоръ Хр. Данаиловъ

Плѣвенъ.

Извѣстявамъ г. г. издателитѣ, търговцитѣ, учрѣжденията и др., че печатницата е комплектувана и снабдена съ нови машини, съ всички видове модерни букви и украшения и съ всички най-нови и гарантирани ученически пособия и канцеларски принадлежности.

Работа бърза, чиста и наврѣмекна. Цѣни най-износни.

Адресъ: Т. Хр. Данаиловъ. — Плѣвенъ.

ТЕАТРЪ „ОДЕОНЪ“

Плѣвенъ. Театръ „ОДЕОНЪ“ Плѣвенъ.

Кждѣ да прѣкарате вечерното си свободно врѣме?
Идете въ добръ наредения кинематографически театръ
„ОДЕОНЪ“ на **БР. КАЛПАЗАНОВИ**

Тамъ винаги ще видите най-новитѣ картини на голѣми европейски фабрики за филми.

Картинитѣ сж твърдѣ чисти и всѣки ще ги види безъ трѣптение на платното.

➔ **Жа скоро театръ „ОДЕОНЪ“ ще даде отъ златната серия на кжщата**

ПАТЕ ФРЕРЪ

Жена Демонъ или искушителката. Въ главнитѣ роли играятъ г-ца Мистингенъ, г-нъ Ханри Кроссъ и г-нъ Капелани, споредъ романа **La Glu** отъ *Жанъ Ришленъ*.

Борба за животъ, ще бжде най-художествена и артистическа драма на сезона съ г-ца Робинъ, г-нъ Александръ и г-нъ Синьоре въ главнитѣ роли.

Кавалерътъ на червената кжща ще бжде най-голѣмата сензация, въ която взематъ участие най-прочути френски артисти.

При театра има уреденъ чистъ бюфетъ.

ОТКРИВА СЕ ПОДПИСКА
за записване аювати на дѣтското иллюстрирано списание
„Свѣтулка“.

Редакторъ *Г. Стояновъ* — основенъ учитель, София.

Явяваме на родители и учители, че редакцията на сп. „Свѣтулка“ се прѣмѣсти отъ Плѣвенъ въ **София**; по този начинъ редакцията намира по-сгодни условия, за да подобри и засили списанието въ всѣко отношение. Въ списанието ще вѣе сжция **напрѣдничавъ** духъ, както до сега.

„Свѣтулка“ дава **интересни** по съдържание и **най-достъпни по езикъ** материали за дѣтско четиво. съ които материали се буди **любопытностъ** у дѣтето и се всажда у него **любовъ** къмъ науката и живота.

„Свѣтулка“ ще се печата на увеличенъ форматъ и ще даде редица цвѣтни литографни и др. картини на своитѣ корици. За свои сътрудници редакцията е ангажирала най-добритѣ дѣтски писатели у насъ.

Съобщаваме на Г. г. пжтницитѣ, че отъ 1 януари наехме бившия хотелъ „Търговски“, който прѣименувахме въ хотелъ

„КОМЕРСИАЛЪ“

Хотела е съ двадесетъ хигиенични стаи, добръ и наново мобилирани. Също уредихме отлична гостилница и кафене.

При хотела има конюшна съ всички удобства за фйтони, каруци, коне и пр.

Имаме ефтени легла за г. г. селенитѣ. Сжщо имаме стаи за търговски пжтници за изложба на мостри колекции.

Г. г. Пасажеритѣ ще намѣратъ винаги бърза и акуратна прислуга и износни цѣни.

Съ почитание:
Хр. Ив. Бешковъ.